
 Geloofsbelijdenis
Bijbelgemeente
Ebenezer

Inhoud

De Bijbel	3
God	4
1. God de Vader	
2. God de Zoon	
3. God de Heilige Geest	
De Mens	8
Redding	9
1. Uitverkiezing	
2. Wedergeboorte	
3. Rechtvaardiging	
4. Heiliging	
5. Zekerheid	
6. Scheiding	
De Gemeente	12
1. Uniek	
2. Gezag	
3. Discipelschap	
4. Autonomie	
5. Doel	
6. Gaven	
7. Instellingen	
Engelen	15
1. Heilige engelen	
2. Gevallen engelen	
Eindtijd	16
1. Dood	
2. De opname van de kerk	
3. De grote verdrukking	
4. De wederkomst en het duizendjarige Rijk	
5. Het oordeel van de ongelovigen	
6. De eeuwigheid	

De Bijbel

Wij onderwijzen dat de Bijbel Gods geschreven openbaring is aan de mens, bestaande uit 66 boeken, gegeven door de Heilige Geest en volledig woordelijk geïnspireerd in al haar delen door diezelfde Heilige Geest (*2 Tim.3:16; 2 Pet.1:21*). Het is dus méér dan alleen inspiratie van gedachten. Wij bevestigen dat de Schrift, die gegeven is door goddelijke inspiratie, wáár en betrouwbaar is in alle zaken waarover zij spreekt.

Wij geloven en onderwijzen dat het Woord van God objectief is en een declaratie van openbaring van God (*1 Kor. 2:13; 1 Tess. 2:13*). Wij bevestigen dat de Schrift in haar geheel onfeilbaar en foutloos is in de originele geschriften, vrij van dwaling en bedrog (*Joh. 17:17*). Wij geloven en leren dat de Bijbel door God is geademd (*2 Tim. 3:16*) en dus bevestigen wij dat de gehele Bijbel een openbaring is die door God is gegeven.

Wij geloven en onderwijzen een grammaticaal-historische uitleg van de Bijbel waarbij de eerste hoofdstukken van de Bijbel spreken over een letterlijke 6-daagse schepping (*Gen. 1:31; Ex. 31:17*).

Wij geloven en onderwijzen dat de Bijbel de enige onfeilbare openbaring en norm is voor geloof en leven (*Matt. 5:18; 24:35; Joh. 10:35; 16:12,13; 17:17; 1 Kor. 2:13; 2 Tim. 3:15–17; Heb. 4:12; 2 Pet. 1:20,21*).

We geloven en onderwijzen dat God zijn geschreven Woord sprak door middel van een tweeledig auteurschap. Gods Heilige Geest leidde de menselijke auteurs zodat deze door hun individuele kenmerken en verschillende persoonlijkheden Gods Woord aan de mens hebben opgeschreven (*2 Pet. 1:20,21*). Dit alles zonder fouten (*Matt. 5:18; 2 Tim. 3:16*).

Wij geloven en onderwijzen dat elk Schriftgedeelte maar één juiste uitleg kent, namelijk die van de schrijver. Deze betekenis kan alleen gevonden worden door een grammaticaal-historische uitleg te volgen onder de leiding van de Heilige Geest (*Joh. 7:17; 16:12–15; 1 Kor. 2:7–15; 1 Joh. 2:20*). Dit neemt niet weg dat er meerdere toepassingen mogelijk zijn vanuit één en dezelfde tekst. Het is de verantwoordelijkheid van elke gelovige om nauwkeurig de ware betekenis van de tekst van de Bijbel te verkrijgen. Elke juiste toepassing is bindend voor elke generatie van gelovigen.

Wij bevestigen dat de Schrift de hoogst geschreven norm is waardoor God het geweten bindt, en waaraan het gezag van de kerk zich moet onderwerpen. De waarheid van de Bijbel staat boven de mens. De mens kan zich nooit in oordeel over de Bijbel stellen.

God

Wij geloven en leren dat er één levende God is. Hij is geest (*Deut. 6:4; Jes. 45:5–7; 1 Kor. 8:4*), de Schepper, de Onderhouder en de Voleinder van hemel en aarde. God is onmetelijk en alwetend. Volmaakt in Heel Zijn Wezen. Perfect in al Zijn karaktereigenschappen. Hij is eeuwig, onveranderlijk, alwetend, almachtig, alomtegenwoordig, oneindig in liefde, waarheid en trouw, volmaakt in wijsheid, rechtvaardigheid en heiligheid. Hij is één in Wezen en van eeuwigheid bestaande in drie personen: Vader, Zoon en Heilige Geest. Elk Persoon van de Godheid verdient gelijke gehoorzaamheid en aanbidding (*Deut.6:4; Gen.1:1; Heb.1:3; Joh.4:24; Jes. 44:6; Matt. 28:19; 2 Kor. 13:14*).

Wij geloven in Jezus Christus, onze Heer, de eniggeboren Zoon van God, die, ontvangen van de Heilige Geest en geboren uit de maagd Maria, waarachtig God en waarachtig mens is.

Wij geloven dat Hij gekruisigd en gestorven is en dat Hij lichamelijk is opgestaan uit de dood om ons met God te verzoenen. Hij is opgevaren naar de hemel, waar Hij nu zit aan de rechterhand van God de Vader. Wij geloven dat Hij zal terugkeren in heerlijkheid om Zich met Zijn Gemeente te verenigen, om Zijn vrededijk op te richten en om bij de voleinding de weerspannige te oordelen (*Lucas 1:35; 1 Kor.15:4; Openb.20:4,5, 20:11-15*).

Wij geloven in de Heilige Geest, die levend maakt door Zijn werk van wedergeboorte en heiliging. Iedere wedergeboren gelovige is gedoopt met de Heilige Geest en is daardoor direct opgenomen in het lichaam van Christus, de Gemeente. Hij wil iedere gelovige vervullen, in waarheid leiden, kracht verlenen en vrucht doen dragen tot eer van God (*Joh.14:16,17; Ef. 5:18; Gal.5:22*).

1. God de Vader

Wij geloven en onderwijzen dat God de Vader de eerste Persoon van de drie-eenheid is. Het is de Vader die alles bepaalt, doet en toestaat naar Zijn plan, doel en genade (*Ps. 145:8,9; 1 Kor. 8:6*). Hij is de Schepper van alle dingen (*Gen. 1:1–31; Ef. 3:9*). Hij is de enige absolute Heerser over hemel en aarde en alles wat er op is. Hij is soeverein in en over de schepping, de voorzienigheid en de verlossing (*Ps. 103:19; Rom. 11:36*).

God is als Vader te zien in relatie in de drie-eenheid en in relatie tot de mens. Als Schepper is Hij Vader van alle mensen (*Ef. 4:6*), maar Hij is alleen de Geestelijke Vader voor de gelovigen (*Rom. 8:14; 2 Kor. 6:18*). Hij heeft alle dingen die gebeuren voor Zijn eigen eer en glorie verordend en bepaald (*Ef. 1:11*). Hij is constant betrokken bij de schepping en draagt deze. Hij stuurt en bestuurt alle dingen die gebeuren (*1 Kron. 29:11*).

In Zijn soevereiniteit is God niet de auteur van zonde en heeft geen enkele omgang met iets dat zonde is, en kan er dus ook nooit Zijn goedkeuring aan geven (*Hab. 1:13*). God zal daarentegen ook

nooit de morele verantwoordelijkheid van de mens aan de kant zetten (*1 Pet. 1:17*). God doet geen geweld aan de wil van het schepsel, noch is de vrijheid of onvoorziene gebeurtenis van secundaire zaken weggenomen. Hieruit blijkt Zijn wijsheid in het verordnen van alle dingen, Zijn macht, en Zijn trouw in het vervullen van Zijn besluiten. Hij heeft in Zijn rijke genade, in eeuwigheid verleden, gekozen wie Hij tot eigendom wil hebben (*Ef. 1:4–6*). Hij redt iedereen van de zonde die bij Hem komt. Elk kind wordt dan geadopteerd en zo wordt God Vader van de zijnen (*Joh. 1:12; Rom. 8:15; Gal. 4:5; Heb. 12:5–9*).

2. God de Zoon

Wij geloven en onderwijzen dat Jezus Christus de tweede Persoon is van de drie-eenheid. Hij bezit alle goddelijke attributen, glorie en heerlijkheid. Hij is in Zijn Wezen volledig gelijk aan de Vader (*Joh. 10:30; 14:9*).

Wij geloven en onderwijzen dat God de Vader de hemel en de aarde gemaakt heeft en alles wat er in is naar Zijn wil, door Zijn Zoon Jezus Christus. Door Christus zijn alle dingen, blijven ze bestaan en blijven ze werken (*Joh. 1:3; Col. 1:15–17; Heb. 1:2*).

Wij geloven en onderwijzen dat in de incarnatie van Jezus Christus (God die mens werd), zijn Godheid in geen enkele vorm of gradatie veranderde. Hij maakte alleen de privileges van zijn Godheid ondergeschikt aan het doel van de Vader. In de incarnatie ontving Jezus Christus alle menselijke eigenschappen en werd Hij zo de Godmens. Hij werd een dienaar zonder enige groei in goddelijkheid en bleef God in alle volheid en glorie (*Fil. 2:5–8; Col. 2:9*).

Wij geloven en onderwijzen dat Christus' Godheid en mensheid ondeelbaar met elkaar verbonden zijn (*Mic. 5:2; Joh. 5:23; 14:9,10; Col. 2:9*).

Wij geloven en onderwijzen dat onze Heer Jezus Christus geboren is uit een maagd (*Jes. 7:14; Matt. 1:23,25; Lucas 1:26–35*). Hij was God in een menselijk lichaam (*Joh. 1:1,14*), met als doel om God bekend te maken, mensen te verlossen en over Gods Koninkrijk te regeren (*Ps. 2:7–9; Jes. 9:6; Joh. 1:29; Fil. 2:9–11; Heb. 7:25,26; 1 Pet. 1:18,19*).

Wij geloven en onderwijzen dat de Here Jezus Christus verlossing heeft gebracht door Zijn bloed en Zijn plaatsvervangend offer aan het kruis. Hij stierf in de plaats van zondaars. Zijn dood was vrijwillig, plaatsvervangend, verzoenend, verlossend, strafdragend en bevrijdend (*Joh. 10:15; Rom. 3:24,25; 5:8; 1 Pet. 2:24*).

Wij geloven en onderwijzen dat op basis van de daadkracht en doeltreffendheid van het offer van Jezus Christus de gelovige zondaar gevrijwaard is van de straf, de gevolgen en de kracht van de zonde. Bovendien zal iedere gelovige eens compleet bevrijd worden van de aanwezigheid van

zonde. De gelovige is rechtvaardig verklaard door God, heeft eeuwig leven gekregen en is geadopteerd in het huisgezin van God (*Rom. 3:25; 5:8,9; 2 Kor. 5:14,15; 1 Pet. 2:24; 3:18*).

Wij geloven en onderwijzen een letterlijke lichamelijke opstanding van Jezus Christus uit de dood wat de rechtvaardiging van elke gelovige verzekert. Christus is opgevaren naar de hemel, zittende aan de rechterhand van de Vader, waar Hij onze Middelaar, onze Advocaat en onze Hoge Priester is (*Matt. 28:6; Lucas 24:38,39; Hand. 2:30,31; Rom. 4:25; 8:34; Heb. 7:25; 9:24; 1 Joh. 2:1*).

Wij geloven en onderwijzen dat God door de opstanding van Jezus Christus uit het graf, Christus zijn Godheid bewijst. Maar ook dat het plaatsvervangende offer van Jezus aan het kruis volledig door God de Vader was geaccepteerd. Het offer was compleet en voldoende. De opstanding van Jezus Christus geeft de zekerheid dat elke gelovige mag uitzien naar zijn eigen lichamelijke opstanding in de toekomst (*Joh. 5:26–29; 14:19; Rom. 4:25; 6:5–10; 1 Kor. 15:20,23*).

Wij geloven en onderwijzen dat Jezus Christus terug zal keren om de Gemeente, Zijn lichaam, te halen. Hij heeft die voor zichzelf verworven en zal die bij de opname halen om met hen in glorie te vertoeven, waarna Christus terug zal komen met alle gelovigen om zijn 1000-jarig Rijk op te zetten (*Hand. 1:9–11; 1 Tess. 4:13–18; Openb. 20*).

Wij geloven en onderwijzen dat de Here Jezus Christus alle mensen zal oordelen (*Joh. 5:22,23*):

- a) Gelovigen (*1 Kor. 3:10–15; 2 Kor. 5:10*)
- b) Levende bewoners van de aarde bij Zijn glorieuze wederkomst (*Matt. 25:31–46*)
- c) Ongelovigen bij de Grote witte troon (*Openb. 20:11–15*)

Als de Middelaar tussen God en mensen (*1 Tim. 2:5*), als het hoofd van Zijn lichaam de Gemeente (*Ef. 1:22; 5:23; Col. 1:18*), en als de komende universele Koning die zal regeren op de troon van David (*Jes. 9:6,7; Ez. 37:24–28; Lucas 1:31–33*), is Hij de uiteindelijke Rechter van iedereen die zijn geloof en vertrouwen niet in Hem plaatst als Heer en Verlosser (*Matt. 25:14–46; Hand. 17:30,31*).

3. God de Heilige Geest

Wij geloven en onderwijzen dat de Heilige Geest volledig God is. Hij is de derde Persoon van de drie-eenheid. Hij is in Zijn Wezen gelijk aan de Vader en de Zoon (*Matt. 28:19; Hand. 5:3,4; 28:25,26; 1 Kor. 12:4–6; 2 Kor. 13:14; Jer. 31:31–34; Heb. 10:15–17*). Hij is God in alle volledigheid. Hij is eeuwig, alwetend, alomtegenwoordig, almachtig en waarheid (*Heb. 9:14; Ps. 139:7–10; Jes. 40:13,14; Rom. 15:13 Joh. 16:13*). Het is een Persoon met intellect, emoties en een wil (*1 Kor. 2:10–13; Ef. 4:30; 1 Kor. 12:11*).

Wij geloven en onderwijzen dat de Heilige Geest als taak heeft om Gods wil ten uitvoer te brengen in relatie tot alle mensen. Hij is soeverein in de schepping (*Gen. 1:2*), in de incarnatie (*Matt. 1:18*), in

de geschreven openbaring van God (*2 Pet. 1:20,21*), maar ook in de toepassing van het plan van verlossing (*Joh. 3:5–7*).

Wij geloven en onderwijzen een uniek werk van de Heilige Geest voor deze bedeling na Pinksteren (*Joh. 14:16,17; 15:26*). Hij kwam zoals aangekondigd door Jezus zelf om het lichaam van Christus te beginnen, tot volheid te bouwen en tot volmaaktheid te brengen. Het werk van de Heilige Geest is onder andere de wereld overtuigen van zonde, oordeel en gerechtigheid. Verder is Zijn taak om Christus eer en glorie te brengen en de gelovigen te veranderen naar het beeld van Christus (*Joh. 16:7–9; Hand. 1:5; 2:4; Rom. 8:29; 2 Kor. 3:18; Ef. 2:22*).

Wij geloven en onderwijzen dat de Heilige Geest bovennatuurlijk en soeverein werkt in wedergeboorte, om de gelovige daarbij in het lichaam van Jezus Christus te dopen (*1 Kor. 12:13*). De Heilige Geest neemt woning, heiligt, vermaant, instrueert, geeft kracht en verzegelt tot de dag van de verlossing van het lichaam (*Rom. 8:9–11; 2 Kor. 3:6; Ef. 1:13*). De Heilige Geest neemt volledig inwoning in elke gelovige vanaf het moment van wedergeboorte (*1 Kor. 3:16; 6:19*). Het is de opdracht aan elke gelovige om vervuld (onder controle) te zijn met de Heilige Geest (*Rom. 8:9–11; Ef. 5:18; 1 Joh. 2:20,27*).

Wij geloven en onderwijzen dat de Heilige Geest de Goddelijke leraar was die de apostelen en de profeten in alle waarheid leidde zoals we die vinden in het geschreven woord van God (*2 Pet. 1:19–21*).

Wij geloven en onderwijzen dat de Heilige Geest gaven geeft aan de Gemeente. De Heilige Geest geeft deze gaven niet om Zichzelf te verheerlijken of voor sensationele doeleinden. Hij doet alles om Jezus Christus te verheerlijken door het verlossingswerk toe te passen en daadkrachtig te maken om zondaars te verlossen. Daarbij bouwt hij de gelovigen op in geloof (*Joh. 16:13,14; Hand. 1:8; 1 Kor. 12:4–11; 2 Kor. 3:18*).

Wij geloven en onderwijzen dat God de Heilige Geest soeverein is om al Zijn gaven te geven voor het volmaken van de gelovigen. Daarbij zijn spreken in tongen en de wondergaven, zoals in het begin van het ontstaan van de Gemeente, gegeven om de authenticiteit van de persoon aan te tonen. Het was toen een zegel van echtheid maar deze gaven waren niet gegeven en zijn niet bedoeld voor alle gelovigen van alle tijden (*1 Kor. 12:4–11; 13:8–10; 2 Kor. 12:12; Ef. 4:7–12; Heb. 2:1–4*).

De Mens

Wij geloven en onderwijzen dat de mens door God geschapen is, naar Zijn beeld en gelijkenis. De mens was geschapen vrij van zonden en van nature rationeel. Hem werd intelligentie gegeven, een wil en een wilsbeschikking om keuzes te maken. Daarbij was de mens moreel verantwoordelijk naar God. De mens is geschapen voor God (*Gen. 2:7,15–25; Jac. 3:9*).

Wij geloven en onderwijzen dat God de mens schiep om Hem te verheerlijken en te vereren, genietende van een relatie met God om te leven in Gods wil om Gods doel voor de mens te volbrengen (*Jes. 43:7; Col. 1:16; Openb. 4:11*).

Wij geloven en onderwijzen dat Adams zonde van ongehoorzaamheid aan Gods bekendgemaakte woord veroorzaakt heeft dat de mens zijn onschuldigheid verloor. Met als gevolg werd de mens gestraft waardoor deze geestelijk en fysiek stierf. Er kwam vijandschap tussen God en mens. De mens werd een object van Gods toorn en woede. De mensheid werd volledig corrupt en kon geen goeds meer doen in de ogen van God zonder Gods genade. Geen enkele kracht of mogelijkheid was er in de mens nog te vinden om zichzelf te redden uit deze hopeloze toestand. De verlossing van de mens is daardoor volledig Gods werk, uit genade, door het verlossingswerk van Jezus Christus alleen (*Gen. 2:16,17; 3:1–19; Joh. 3:36; Rom. 3:23; 6:23; 1 Kor. 2:14; Ef. 2:1–3; 1 Tim. 2:13,14; 1 Joh. 1:8*).

Wij geloven en onderwijzen dat alle mensen vertegenwoordigd waren in Adam. Zodoende wordt de verdorven natuur van de mens overgedragen door alle eeuwen heen. Jezus Christus is de enige uitzondering hierop. Alle mensen zijn zondaar van nature, door keuze, door daden en door God zondaar verklaard (*Ps. 14:1–3; Jer. 17:9; Rom. 3:9–18,23; 5:10–12*). Mensen verlossen doet God vanuit Zijn vrije genade en liefde, zonder dat iets in het schepsel als voorwaarde of oorzaak Hem hiertoe beweegt (*Rom.8:30; Ef.1:4-6, 9; 2Tim.1:9, Rom.9:11-16; 11:5-6*).

Redding

Wij geloven en onderwijzen dat de verlossing volledig Gods werk is puur uit genade die verworven is door het plaatsvervangend offer van Jezus Christus alleen. Verlossing is niet op basis van enig werk van de mens, maar volledig door het bloed van Christus (*Joh. 1:12; Ef. 1:4-7; 2:8-10; 1 Pet. 1:18,19*).

1. Uitverkiezing

Wij geloven en onderwijzen dat de uitverkiezing een handeling van God is welke plaatsvond voor de grondlegging van de wereld. Hij koos in Christus degene die Hij bij zijn genade doet wedergeboren, redt en heiligt (*Rom. 8:28-30; Ef. 1:4-11; 2 Tess. 2:13; 2 Tim. 2:10; 1 Pet. 1:1,2*).

Wij geloven en onderwijzen dat soevereine uitverkiezing niet in tegenspraak is met de verantwoordelijkheid van de mens om tot berouw en inkeer te komen en Jezus te erkennen als zijn persoonlijke Heer en Verlosser (*Ez. 18:23,32; 33:11; Joh. 3:18,19,36; 5:40; 2 Tess. 2:10-12; Openb. 22:17*). Alle mensen die de Vader roept zullen tot geloof komen. Iedereen die tot geloof komt zal de Vader ontvangen. God is soeverein in de verlossing. Met de redding wordt ook de mogelijkheid gegeven om het geschenk van verlossing te ontvangen (*Joh. 6:37-40,44; Hand. 13:48; Jac. 4:8*).

Wij geloven en onderwijzen dat de onverdiende genade die God geeft aan totaal verdorven zondaars niet gebaseerd is op enig initiatief van hun kant. God kijkt ook niet naar de verwachting wat de mens zou doen uit eigen beweging. God alleen neemt het initiatief in Zijn soevereine genade en barmhartigheid (*Ef. 1:4-7; Titus 3:4-7; 1 Pet. 1:2*).

Wij geloven en onderwijzen dat Gods soevereiniteit in de uitverkiezing geen abstract element is. Het is volledig in harmonie met alle andere karaktereigenschappen van God. Het staat in nauw verband met Gods onmetelijke wijsheid, zijn rechtvaardigheid, heiligheid, genade en liefde (*Rom. 9:11-16*). Deze soevereiniteit zal altijd Gods wil verhogen in complete harmonie met Zijn karakter zoals geopenbaard in het leven van Jezus Christus (*Matt. 11:25-28; 2 Tim. 1:9*).

2. Wedergeboorte

Wij geloven en onderwijzen dat wedergeboorte een bovennatuurlijk werk is van de Heilige Geest. Hij is het die dit goddelijk leven en deze goddelijke natuur geeft (*Joh. 3:3-8; Titus 3:5*). Wedergeboorte gebeurt in een ondeelbaar ogenblik volledig door de kracht van de Heilige Geest door het Woord van God (*Joh. 5:24*) wanneer de zondaar berouw toont en tot geloof komt door de werking van de Heilige Geest.

Werkelijke wedergeboorte wordt herkend aan de vruchten die horen bij berouw en inkeer. Deze uiten zich in een rechtvaardige houding, attitude en gedrag. Goede werken en vruchten zijn het juiste bewijs van wedergeboorte (*1 Kor. 6:19,20; Ef. 5:17-21; Fil. 2:12b; Col. 3:12-17; 2 Pet. 1:4-11*).

Deze gehoorzaamheid veroorzaakt dat de gelovige groeit naar het beeld van Christus. Deze gelijkvormigheid zal volledig worden in de verheerlijking bij de wederkomst van Christus (*Rom. 8:16,17; 2 Pet. 1:4; 1 Joh. 3:2,3*).

3. Rechtvaardiging

Wij geloven en onderwijzen dat rechtvaardiging voor God een handeling is van God (*Rom. 8:30,33*). God verklaart de zondaar die tot berouw en inkeer gekomen is van zijn zonden, die door geloof in Jezus Christus redding, verlossing en vergeving van zonden verkregen heeft, rechtvaardig (*Lucas 13:3; Hand 2:38; 3:19; 11:18; Rom. 2:4; 2 Kor. 7:10; Jes. 55:6,7*). Deze gelovigen zullen Jezus Heer en Meester noemen (*Rom. 10:9,10; 1 Kor. 12:3; 2 Kor. 4:5; Fil. 2:11*). Deze rechtvaardiging staat volledig los van enige toevoeging van de persoon in welke vorm dan ook. Rechtvaardiging is los van elke vorm van werken (*Rom. 3:20; 4:6*). De zonden worden op Christus geplaatst (*Col. 2:14; 1 Pet. 2:24*) en Zijn rechtvaardigheid wordt aan de gelovige toegerekend (*1 Kor. 1:2,30; 6:11; 2 Kor. 5:21*). Hierdoor is het mogelijk dat God zelf rechtvaardig is, ook als Hij hem rechtvaardigt, die uit het geloof in Jezus is (*Rom. 3:26*).

4. Heiliging

Wij geloven en onderwijzen dat elke gelovige geheiligd (apart gezet) is door God op het moment van rechtvaardiging. Deze heiliging hoort bij de positie en is direct verkregen. God ziet elke wedergeboren gelovige als heilig door hun positie in Christus, niet door zijn levenswandel (*Hand. 20:32; 1 Kor. 1:2,30; 6:11; 2 Tess. 2:13; Heb. 2:11; 3:1; 10:10,14; 13:12; 1 Pet. 1:2*). Er is ook progressieve heiliging. Dit heeft te maken met de handel en wandel van de gelovige. Wij onderwijzen dat deze progressieve heiliging het werk is van de Heilige Geest in het leven van de gelovige. Daarbij wordt de gelovige gevormd naar het beeld van Christus. Zodoende gaat deze steeds meer op Jezus lijken door gehoorzaamheid aan het Woord van God en de kracht van de Heilige Geest.

Elke gelovige heeft daarbij de mogelijkheid om te groeien in een heilig leven naar de wil van God. De gelovige gaat meer en meer op Jezus lijken. Christus op de voorgrond en de gelovige steeds meer op de achtergrond (*Joh. 17:17,19; Rom. 6:1–22; 2 Kor. 3:18; 1 Tess. 4:3,4; 5:23*).

Daarom is elke wedergeboren mens in een dagelijkse strijd. De nieuwe schepping die de strijd aangaat met het oude vlees, waarbij de overwinning er is door de kracht van de Heilige Geest die in elke gelovige volledig woont. Dit is een strijd voor elke gelovige en omvat alle dagen van zijn leven hier op aarde. Elk excuus om zonde toe te staan omdat de persoon niet anders kan is onbijbels en daarom onwaar. Het is de Heilige Geest die de kracht geeft om zonde te overwinnen (*Gal. 5:16–25; Ef. 4:22–24; Fil. 3:12; Col. 3:9,10; 1 Pet. 1:14–16; 1 Joh. 3:5–9*). Tevens zijn alle uitspraken van totale uitroeiing van zonde in dit leven onbijbels. Totale uitroeiing van zonde (volledig heilig) is niet

mogelijk omdat de zonde in dit leven nog steeds in het hart van de gelovige woont en een actieve strijd voert met en in deze vernieuwde mens (*Rom. 7:19-23; 1 Joh. 1:8,10*).

5. Zekerheid

Wij geloven en onderwijzen dat allen die verlost zijn, wedergeboren zijn, ook beschermd worden door God. Het is Gods almacht die de gelovige vasthoudt en er voor zorgt dat elke wedergeboren gelovige eens voor altijd en eeuwig verzekerd is in Christus (*Joh. 5:24; 6:37-40; 10:27-30; Rom. 5:9,10; 8:1,31-39; 1 Kor. 1:4-9; Ef. 4:30; Heb. 7:25; 13:5; 1 Pet. 1:4,5; Jud. 24*).

Wij geloven en onderwijzen dat het een voorrecht is voor elke gelovige om zich te verheugen en verblijdt te zijn in de zekerheid van zijn verlossing op basis van Gods getuigenis in Zijn Woord. Maar het is tevens een duidelijk verbod om die vrijheid in Christus te misbruiken als een excuus voor zonde en te leven naar de lusten van het vlees (*Rom. 6:15-22; 13:13,14; Gal. 5:13,16,17,25,26; Titus 2:11-14*).

6. Scheiding

Wij geloven en onderwijzen dat scheiding van zonden duidelijk een opdracht is in het Oude als in het Nieuwe Testament. We leren ook dat in de laatste dagen afvalligheid en wereldgelijkvormigheid zal toenemen (*2 Kor. 6:14-7:1; 2 Tim. 3:1-5*).

Wij leren en onderwijzen een diepe dankbaarheid voor de onverdiende genade die God verleent aan de gelovigen. Hierbij is de duidelijke opdracht aan elke gelovige gegeven om waardig tot eer van God te leven. We moeten waardig wandelen want daartoe zijn we geroepen. God liefhebben boven alles en geen smet werpen op Christus en Zijn heilige Naam. We onderwijzen ook dat gelovigen zich niet mogen mengen met religieuze afvalligen, en met wereldse en zondige praktijken. Dit is een opdracht van de Heer (*Rom. 12:1,2; 1 Kor. 5:9-13; 2 Kor. 6:14-7:1; 1 Joh. 2:15-17; 2 Joh. 9-11*).

Wij geloven en onderwijzen dat elke gelovige volledig toegewijd aan de Heer Jezus Christus hoort te leven (*2 Tess. 1:11,12; Heb. 12:1,2*). Daarbij erkennend dat het christelijk leven een leven is van gehoorzaamheid vanuit een juiste houding (*Matt. 5:2-12*). Het christelijk leven is een continu streven naar heiliging (*Rom. 12:1,2; 2 Kor. 7:1; Heb. 12:14; Titus 2:11-14; 1 Joh. 3:1-10*).

De Gemeente

Wij geloven en onderwijzen dat iedereen die zijn geloof en vertrouwen in de Here Jezus Christus plaatst direct en volledig door de Heilige Geest in het lichaam van Christus geplaatst wordt (*1 Kor. 12:12,13*). De Gemeente is de bruid van Christus en Zijn lichaam, waar Christus zelf het hoofd van is (*2 Kor. 11:2; Ef. 5:23–32; Openb. 19:7,8; Ef. 1:22; 4:15; Col. 1:18*).

Wij geloven en onderwijzen dat de start van de Gemeente begonnen is op Pinksteren (*Hand. 2:1–21,38–47*). De Gemeente zal compleet zijn bij de opname van de Gemeente wanneer Jezus Zijn bruid komt halen (*1 Kor. 15:51,52; 1 Tess. 4:13–18*).

1. Uniek

Wij geloven en onderwijzen dat de Gemeente een uniek geestelijk organisme is dat door Jezus Christus is gevormd. Het zijn alle wedergeboren gelovigen in deze tijd (*Ef. 2:11–3:6*). Daarmee is het totaal anders dan en verschillend van Israël (*1 Kor. 10:32*). De Gemeente was een mysterie dat pas geopenbaard werd in deze tijd (*Ef. 3:1–6; 5:32*).

Wij geloven en onderwijzen dat het fundament en de continuïteit van de lokale gemeenten duidelijk en helder te vinden zijn in het Nieuwe Testament (*Hand. 14:23,27; 20:17,28; Gal. 1:2; Fil. 1:1; 1 Tess. 1:1; 2 Tess. 1:1*). Daarbij is het duidelijk dat alle leden van het universele lichaam van Christus zich aansluiten bij een plaatselijke afdeling, een lokale gemeente (*1 Kor. 11:18–20; Heb. 10:25*).

2. Gezag

Wij geloven en onderwijzen dat Jezus Christus het absolute gezag heeft over Zijn Gemeente (*Ef. 1:22; Col. 1:18*). De gemeenteleiding, alle gaven, orde, discipline, tucht en aanbidding moeten op Hem gericht zijn zoals gevonden in Zijn Woord. De oudsten behoren mannen te zijn. Ze worden naar de opdracht van Gods Woord aangesteld om de gemeente te leiden. Het zijn dienaren onder het gezag van Christus (*Hand. 20:28; Ef. 4:11*). Daarbij zijn er ook diakenen. Beide groepen moeten voldoen aan Bijbelse kwalificaties (*1 Tim. 3:1–13; Titus 1:5–9; 1 Pet. 5:1–5*).

Wij geloven en onderwijzen dat de leiders leiden als dienaren van de Heer (*1 Tim. 5:17–22*). Ze hebben gedelegeerd gezag gekregen van Christus om Zijn gemeente te leiden. De gemeente hoort het leiderschap te volgen (*Heb. 13:7,17*).

3. Discipelschap

Wij geloven en onderwijzen dat discipelschap belangrijk is (*Matt. 28:19,20; 2 Tim. 2:2*). Verantwoording afleggen aan elkaar is een opdracht voor alle gelovigen (*Matt. 18:15–17*). Daarbij is discipline en tucht van zondige leden van de gemeente een noodzaak. Hierbij duidelijk lettende op

de Bijbelse standaard die hiervoor geldt (*Matt. 18:15–22; Hand. 5:1–11; 1 Kor. 5:1–13; 2 Tess. 3:6–15; 1 Tim. 1:19,20; Titus 1:10–16*).

4. Autonomie

Wij geloven en onderwijzen de autonomie van de plaatselijke gemeente, vrij van elk gezag of sturing van buitenaf. Elke plaatselijke gemeente heeft het recht om een eigen bestuur te hebben, vrij van enige hiërarchische gemeentestructuren waarin de plaatselijke gemeente zich moet schikken naar hogere instanties (*Titus 1:5*). We zien een duidelijke Bijbelse opdracht om met ware kerken samen te werken in de verkondiging en de presentatie van het geloof. Plaatselijke gemeenten moeten door hun oudsten en voorgangers geleid worden op basis van hun interpretatie en toepassing van de Bijbel om de reikwijdte van een dergelijke samenwerking te bepalen (*Hand. 15:19–31; 20:28; 1 Kor. 5:4–7,13; 1 Pet. 5:1–4*).

5. Doel

Wij geloven en onderwijzen dat het doel van de Gemeente is om God te eren en te aanbidden (*Ef. 3:21*). Dit gebeurt door zichzelf op te bouwen in geloof, door de instructie vanuit Gods Woord, gemeenschap en samenzijn, het avondmaal, en het verspreiden van het goede nieuws (*Ef. 4:13–16; Tim. 2:2,15; 3:16,17; Hand. 2:47; 1 Joh. 1:3; Lucas 22:19; Hand 2:38–42; Matt. 28:19; Hand. 1:8*).

Wij geloven en onderwijzen dat alle gelovigen geroepen zijn om te dienen (*1 Kor. 15:58; Ef. 4:12; Openb. 22:12*).

Wij geloven en onderwijzen dat de Gemeente moet samenwerken met God om Zijn doel met deze wereld te verwezenlijken. Daarom heeft God geestelijke gaven geschonken. Als eerste heeft Hij mensen gekozen om de gelovigen toe te rusten tot dienstbetoon (*Ef. 4:7–12*). Verder heeft Hij ook unieke persoonlijke gaven gegeven aan iedere gelovige in het lichaam van Christus (*Rom. 12:5–8; 1 Kor. 12:4–31; 1 Pet. 4:10,11*).

6. Gaven

Wij geloven en onderwijzen dat er twee soorten gaven waren in de eerste gemeenten. We erkennen wondergaven waarbij God directe openbaring gaf en de gave van genezing. Deze gaven waren tijdelijk en beperkt tot de tijd van de apostelen, met als doel om gezag te geven aan de boodschap van de apostelen. Het waren gaven die de echtheid en authenticiteit van de boodschap moesten bekrachtigen. Daarmee waren deze gaven een stempel van echtheid voor de boodschap (*Heb. 2:3,4; 2 Kor. 12:12*).

Daarbuiten erkennen we gaven voor de bediening waar andere gelovigen mee opgebouwd worden. Nadat het Nieuwe Testament compleet was, werd de Bijbel de enige bron voor de toetsing van de boodschap. Daardoor zijn de gaven die voordien bevestiging moesten geven aan de boodschap overbodig geworden (*1 Kor. 13:8–12*). Wondergaven kunnen nagebootst worden door Satan om de gelovigen te verleiden (*Matt. 24:24*). De enige gaven die vandaag de dag nog aanwezig zijn, zijn de gaven die niet verbonden zijn met directe openbaring. De gaven vandaag de dag aanwezig zijn de gaven tot opbouw en toerusting (*Rom. 12:6–8*).

Wij geloven en onderwijzen dat niemand vandaag de dag de gave van genezing bezit, maar dat God gelovige gebeden beantwoordt naar Zijn volmaakte wil. Hij heeft een duidelijk plan met ziekte en lijden (*Lucas 18:1–8; Joh. 5:7–9; 2 Kor. 12:6–10; Jac. 5:13–16; 1 Joh. 5:14,15*).

7. Instellingen

Wij geloven en onderwijzen dat er twee instellingen zijn gegeven aan de plaatselijke gemeenten, namelijk de doop en het avondmaal (*Hand. 2:38–42*). De doop door onderdompeling is een eerste stap na wedergeboorte (*Hand. 8:36–39*). Dit is een prachtig getuigenis van de gelovige dat hij of zij verbonden is met de dood, begrafenissen en opstanding van Jezus Christus. Daarbij is er een eenheid in het sterven met Jezus maar ook met de opstanding in een nieuw leven (*Rom. 6: 1–11*). Het is een teken van gemeenschap en verbondenheid met het zichtbare lichaam van Christus (*Hand. 2:41,42*).

Wij geloven en onderwijzen dat het avondmaal een teken is om de dood van Jezus Christus te gedenken tot Hij terug komt. Het avondmaal is alleen voor gelovigen, wedergeboren Christenen die zichzelf moeten onderzoeken alvorens deel te nemen aan het avondmaal (*1 Kor. 11:23–32*). Het brood en de wijn zijn daarbij alleen maar symbolische tekenen van het bloed en lichaam van Jezus Christus. Door het avondmaal is er een echte verbondenheid met de opgestane Heer in een heel speciale manier. Ook met de medegelovigen getuigt het van een speciale band (*1 Kor. 10:16*).

Engelen

1. Heilige engelen

Wij geloven en onderwijzen dat engelen geschapen zijn en dus niet aanbeden mogen worden. Ook al zijn ze van een hogere orde dan de mens in de schepping, ze zijn gemaakt om God te dienen en te aanbidden (*Lucas 2:9–14; Heb. 1:6,7,14; 2:6,7; Openb. 5:11–14*).

2. Gevallen engelen

Wij geloven en onderwijzen dat Satan een geschapen engel is en de auteur van de zonde is. Hij is door God veroordeeld omdat hij tegen God in opstand kwam (*Jes. 14:12–17; Ez. 28:11–19*). Hij nam daarmee een enorme legerschare aan engelen mee in zijn val (*Matt. 25:41; Openb. 12:1–14*). Hij heeft de zonde geïntroduceerd aan de mens door Eva te verleiden (*Gen. 3:1–15*).

Wij geloven en onderwijzen dat Satan de vijand van God en de mens is (*Jes. 14:13,14; Matt. 4:1–11; Openb. 12:9,10*). Hij is de prins van deze wereld die overwonnen is door de dood en opstanding van Jezus Christus (*Rom. 16:20*). Voor eeuwig zal hij boeten in de poel van het vuur (*Jes. 14:12–17; Ez. 28:11–19; Matt. 25:41; Openb. 20:10*).

Eindtijd

1. Dood

Wij geloven en onderwijzen dat fysieke dood niet het einde is van het geestelijke bewustzijn (*Openb. 6:9–11*), maar dat er een scheiding is van ziel en lichaam (*Jac. 2:26*). De ziel van de gelovige gaat direct naar de Heer (*Lucas 23:43; 2 Kor. 5:8; Fil. 1:23*). Deze scheiding van lichaam en ziel zal zijn tot aan de opname van de Gemeente (*1 Tess. 4:13–17*). Dit is de eerste opstanding (*Openb. 20:4–6*). Dan zal ons lichaam en onze ziel weer samenkomen, verheerlijkt worden en voor eeuwig bij de Heer zijn (*1 Kor. 15:35–44,50–54; Fil. 3:21*). Tot die tijd zal elke ziel een vreugdevol samenzijn kennen bij de Here Jezus in de hemel (*2 Kor. 5:8*).

Wij geloven en onderwijzen de opstanding van alle mensen. De gelovigen voor het eeuwig leven (*Joh. 6:39; Rom. 8:10,11,19–23; 2 Kor. 4:14*). De ongelovigen daarentegen tot oordeel en eeuwige straf (*Dan. 12:2; Joh. 5:29; Openb. 20:13–15*).

Wij geloven en onderwijzen dat de zielen van de ongelovigen, die overlijden, straf ondergaan tot de tweede opstanding (*Lucas 16:19–26; Openb. 20:13–15*). Ook deze zielen zullen samenkomen met hun opstandingslichaam (*Joh. 5:28, 29*). Daarna zullen ze voor de grote witte troon verschijnen (*Openb. 20:11–15*) en zullen ze in de poel van het vuur geworpen worden (*Matt. 25:41–46*), voor eeuwig van leven bij God gescheiden (*Dan. 12:2; Matt. 25:41–46; 2 Tess. 1:7–9*).

2. De opname van de kerk

Wij geloven en onderwijzen dat Jezus Christus lichamelijk zal terugkeren voor de 7 jaar van grote verdrukking (*1 Tess. 4:16; Titus 2:13*). Dan zal de Gemeente van Christus weggenomen worden van deze aarde (*Joh. 14:1–3; 1 Kor. 15:51–53; 1 Tess. 4:15–5:11*). Tussen deze gebeurtenis en Zijn wederkomst in glorie met de verlostten, zullen de gelovigen beloond worden naar hun werken (*1 Kor. 3:11–15; 2 Kor. 5:10*).

3. De grote verdrukking

Wij geloven en onderwijzen dat direct na de opname van de Gemeente (*Joh. 14:1–3; 1 Tess. 4:13–18*) Gods rechtvaardige oordeel zal worden uitgestort over deze ongelovige wereld (*Jer. 30:7; Dan. 9:27; 12:1; 2 Tess. 2:7–12; Openb. 16*). Het hoogtepunt in dit oordeel is de glorieuze wederkomst van Jezus naar de aarde (*Matt. 24:27–31; 25:31–46; 2 Tess. 2:7–12*). Op dat moment zullen alle oudtestamentische gelovigen en de gelovigen gestorven in de grote verdrukking opstaan. Dan zullen ook alle levenden geoordeeld worden (*Dan. 12:2,3; Openb. 20:4–6*). Dit is de 70ste week van Daniel's profetie (*Dan. 9:24–27; Matt. 24:15–31; 25:31–46*).

4. De wederkomst en het duizendjarige Rijk

Wij geloven en onderwijzen dat na de grote verdrukking van 7 jaar Jezus Christus persoonlijk en lichamelijk op de troon van David zal zitten (*Matt. 25:31; Lucas 1:32,33; Hand. 1:10,11; 2:29,30*). Hij zal zijn Messiaanse Rijk voor 1000 jaar op aarde laten regeren (*Openb. 20:1-7*). Tijdens deze bijzondere tijd zullen alle opgestane heiligen samen met Hem regeren over Israël en alle volken van de aarde (*Ez. 37:21-28; Dan. 7:17-22; Openb. 19:11-16*). Voordat Christus zijn Rijk opzet, zal de antichrist, de valse profeet en Satan zelf van de aarde verbannen worden (*Dan. 7:17-27; Openb. 20:1-6*).

Wij geloven en onderwijzen dat dit Koninkrijk een vervulling is van al Gods beloften aan Israël (*Jes. 65:17-25; Ez. 37:21-28; Zach. 8:1-17*). Israël zal hersteld worden in het land wat ze kwijt geraakt waren door hun ongehoorzaamheid (*Deut. 28:15-68*). Israël was tijdelijk aan de kant gezet. Dat was het resultaat van Israëls ongehoorzaamheid (*Matt. 21:43; Rom. 11: 1-26*). Israël zal hersteld worden en in het beloofde land mogen wonen doordat ze berouw tonen (*Jer. 31:31-34; Ez. 36:22-32; Rom. 11:25-29*).

Wij geloven en onderwijzen dat dit 1000-jarige Rijk gekenmerkt zal worden door harmonie, rechtvaardigheid, vrede en een lang leven (*Jes. 11; 65:17-25; Ez. 36:33-38*). Het zal eindigen met de vrijlating van Satan (*Openb. 20:7*).

5. Het oordeel van de ongelovigen

Wij geloven en onderwijzen de vrijlating van Satan aan het eind van het 1000-jarige Rijk (*Openb. 20:7*). Satan zal dan de volken van de aarde verleiden en samenbrengen in een gevecht tegen de heiligen en de heilige stad. Op dat moment zal Satan en zijn leger met vuur verteerd worden vanuit de hemel (*Openb. 20:9*). Aansluitend zal Satan in de poel van het vuur geworpen worden (*Matt. 25:41; Openb. 20:10*), waarna Jezus Christus, de Rechter van alle mensen (*Joh. 5:22*), groot en klein zal oordelen voor de grote witte troon. Dit is het laatste oordeel over de ongelovigen.

Wij geloven en onderwijzen dat de opstanding van de ongelovigen uit de dood een fysieke opstanding is, waarna ze worden veroordeeld (*Joh. 5:28,29*). Hun lot is eeuwig veroordeeld te worden in de poel van het vuur in volle bewustzijn tot in eeuwigheid (*Matt. 25:41; Openb. 20:11-15*).

6. De eeuwigheid

Wij geloven en onderwijzen dat na dit alles, na het 1000-jarige Rijk, na de tijdelijke vrijlating van Satan en het oordeel van de ongelovigen (*2 Tess. 1:9; Openb. 20:7-15*), de nieuwe hemel en de nieuwe aarde komen. Alle gelovigen van alle tijden zullen eindelijk hun eindbestemming binnengaan, in glorie. Geen zonde meer, geen rouw, maar vreugde bij God (*Openb. 21:4*). Een

nieuwe hemel en een nieuwe aarde waarbij de elementen van de huidige aarde compleet ontbonden zijn (*2 Pet. 3:10*). Het is een plaats waar alleen de rechtvaardigen zullen zijn (*Ef. 5:5; Openb. 20:15,21,22*). De hemelse stad zal neerdalen uit de hemel (*Openb. 21:2*). Dit zal de plaats zijn waar de heiligen in mogen wonen. Voor eeuwig bij God en een ongekende gemeenschap met elkaar. Dit is voor eeuwig (*Joh. 17:3; Openb. 21,22*).

Onze Here Jezus Christus heeft dan Zijn verlossingswerk volbracht. Hij zal het Koninkrijk aan de Vader overhandigen (*1 Kor. 15:23–28*), zodat in alle volheid de drie-eenheid tot in eeuwigheid zal regeren (*1 Kor. 15:28*).